

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1228/2025
05.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник, Предраг Стефановић адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „НАММЕУМ“, Прокупље – у ликвидацији, кога заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2240/2024 од 07.11.2024. године, на седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2240/2024 од 07.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2240/2024 од 07.11.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 292/2022 од 01.02.2024. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог о престанку радног односа због покретања поступка ликвидације број 99 од 28.10.2022. године и обавезује тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права из радног односа која му по закону припадају (став први изреке) и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 129.375,00 динара (став други првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу запосленом на радном месту „...“ оспореним решењем од ...2022. године, престао је радни однос због покретања поступка ликвидације над туженим. У образложењу решења је наведено да је Одлуком бр. 06-91/ 2022-02 од 28.09.2022. године покренут поступак ликвидације над ЈКП „НАММЕУМ“ Прокупље, која је регистрована у АПР-у дана 18.10.2022. године. Чланом 6. Одлуке је предвиђено да даном регистрације ове одлуке запосленима у Јавном предузећу престаје радни однос.

Престанку радног односа тужиоца је претходила статусна промена код туженог, започета првом одлуком Скупштине града Прокупља од 18.02.2021. године, о спровођењу статусне промене - издвајање уз оснивање над ЈКП „НАММЕУМ“. Из тог јавног предузећа издвојено је Јавно предузеће за обављање делатности снабдевања водом за пиће, управљање гробљима и сахрањивање, потребне делатности, као и делатност пречишћавања и одвођења атмосферских отпадних вода. Одлуком Скупштине града Прокупља од 13.06.2022. године дата је сагласност на поделу ЈКП „НАММЕУМ“ (друштво преносилац) из кога се издваја ЈКП „Градски водовод“ Прокупље (друштво стицалац). Дана 13.06.2022. године Скупштина доноси другу одлуку да ЈКП „НАММЕУМ“, након статусне промене, наставља са радом у складу са одредбама те одлуке. Планом поделе, статусне промене – издвајање уз оснивање, донетим 12.08.2022. године, конкретизоване су спроведене статусне промене - издвајање уз оснивање јавног комуналног предузећа у складу са одредбама Закона о привредним друштвима. Након тога, део запослених је преузет у ЈКП „Градски водовод“, док је одређени број запослених наставио да ради код туженог све до доношења поменуте Одлуке о покретању поступка ликвидације од 28.09.2022. године, којом је предвиђено да свим запосленима код туженог престаје радни однос уз право на отпремнину.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев за поништај решења о престанку радног односа тужиоца због покретања поступка ликвидације, на основу одредбе члана 176. тачка 5. Закона о раду, према којој запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца у случају престанка рада послодавца у складу са законом. Имајући у виду да ликвидацијом привредног друштва послодавац престаје са радом, јер привредно друштво у ликвидацији престаје да обавља регистровану делатност, те да је у конкретном случају поступак ликвидације покренут одлуком туженог од 28.09.2022. године регистрованом у АПР-у дана 18.10.2022. године, следи да је тужиоцу радни однос однос престао по самом закону, оспореним решењем туженог од 28.10.2022. године. Тим решењем се само утврђује да је запосленом престао радни однос због престанка правног субјективитета послодавца, док је процедура гашења привредног друштва и престанка његовог правног субјективитета прописана одредбама Закона о привредним друштвима. Стога се неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права и тврди да је решење о престанку радног односа тужиоца незаконито јер садржи формалне недостатке и да је наведено решење

симуловано, а да се заправо ради о економским и организационим променама код послодавца, које нису спроведене у законом прописаној процедури. Наиме, суд је у овом радном спору ценио законитост решења о престанку радног односа због покретања поступка ликвидације што одговара садржини тужбеног захтева, а током парнице судови су утврдили да су статусне промене код туженог и сам поступак ликвидације који је уследио, били праћени одлукама надлежних органа Града Прокупља, те да је исти спроведен сагласно одредбама Закона о локалној самоуправи, Закона о јавним предузећима и Закона о привредним друштвима. У поступку ликвидације и оспореној одлуци о престанку радног односа, као ни током поступка у овој правној ствари није утврђено постојање околности које би указивале да је заправо реч о симулованом отказном разлогу и престанку радног односа по вољи послодавца, а услед технолошких, економских и организационих промена.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Тужилац није успео у поступку по ревизији па нема право на накнаду тражених трошкова ревизијског поступка у смислу члана 165. ЗПП, па је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић